

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Bit će te mi svjedoci

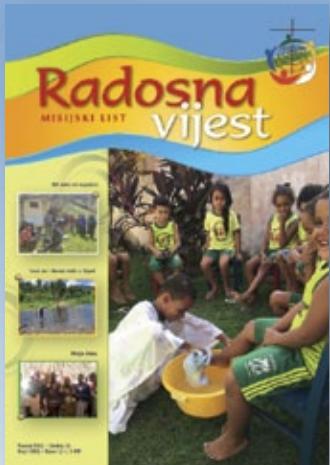

Isus se i danas rađa u bijedi

Misija Adeia

Apostolat molitve

Molimo za širenje mira i nenasilja
smanjenjem uporabe oružja država i
građana.

Sadržaj

Uvodnik U središtu Iz života naših misionara

Intervju Apostolat molitve Aktualnosti

Životni put jednog misionara Svi su misionari

Početak novog života	3
Poruka Svetog Oca Franje za korizmu 2023.	4
Bit ćete mi svjedoci.....	6
Isus se i danas rađa u bijedi.....	7
Misija Adea.....	9
Razgovor sa Ksenijom Abramović.....	11
Apostolat molitve za travanj	14
Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj	15
Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u BiH.....	16
Večer s misionarom.....	17
U Sutomorama proslavljen 180 godina Papinskoga misijskog djela svetog djetinjstva	18
Moj misionarski posao	19
Sjećanje na tetu Nikolaju Mali	21

Impressum

Izdavač: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisk: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.misio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

s. Ivana Margarin

Početak novog života

Započelo je još jedno proljeće. Nakon duge, ne baš kao nekada hladne zime, priroda se ponovno budi. Dan je dulji, topliji, boje su življe, a pjev ptica sve glasniji. Život buja. Zanimljivo je kako su priroda i liturgijska godina, a time i naš život isprepleteni. Kako korizma, tijekom koje je sve ozbiljnije i tijekom koje se intenzivnije bavimo svojom nutrinom, da bismo odbacili sve što je u nama suho i odumrlo, ide svojemu vrhuncu u Uskrusu, kao najizvrsnijoj svetkovini života, tako i priroda čeka da eksplodira u sjaju i radosti novog života.

No što znači novi život, koji pretpostavlja radost? Zašto bismo se trebali radovati? Koji nam razlog za radost omogućuje da prevladamo tjeskobe, strahove i brige, neizvjesnosti i patnje ovog vremena? Kao odgovor na ta pitanja sjetimo se dijela iz prekrasna hvalospjeva uskrsnoj svjeći, a koji se pjeva na Veliku subotu: „Ovo je noć kad si nekoć naše oce, sinove Izraelove, izveo iz Egipta i kroz More crveno po suhu proveo. Ovo je, dakle, noć kad je svjetlo ognjenoga stupa raspršilo tamu grijeha. Ova noć i danas Kristove vjerne po svem svijetu oslobađa od bjeđe grijeha i opačina svijeta, a vraća milosti i pridružuje svetima. Ovo je noć kad je Krist raskinuo okove smrti i

kao pobjednik od mrtvih ustao.“ U tim redcima sadržana je istina i temelj nade naše vjere, koju smo primili krštenjem. Krist je svojom mukom i uskrsnućem uništio smrt, uništio sve što je bilo okovano grijehom, obnovio sve što je bilo staro i uveo nas u novost. I upravo u uskrsnoj noći će mnoga naša braća i sestre primiti krštenje i ucijepiti se u Kristovo tijelo, Crkvu, te time zaživjeti novim životom djece Božje.

Uskrs je novi život! Po Isusovoj pobjedi nad smrću svi smo pozvani živjeti tim novim životom. Novi život znači susretati Isusa u vlastitoj Galileji, ali isto tako tražiti ga i pronaći u siromahu bratu u djelima milosrđa, poštovati i prihvatići drugoga priznavanjem njegova dostojanstva. Novi život je uvjerenje da je svaki čovjek u Isusu Kristu moj brat i da smo zajedno dio iste obitelji, obitelji djece Božje.

Dragi čitatelji, drage misionarke i misionari, neka Gospodin obilno blagoslovi sva vaša nastojanja u širenju radosne vijesti spasenja i u tome da svojim svjedočenjem sve privede u veliku obitelj djece Božje.

Svima blagoslovjen i radostan Uskrs, početak novog života!

PORUKA SVETOG OCA FRANJE ZA KORIZMU 2023.

**“Bit će te mi svjedoci
sve do kraja Zemlje
i primit će te snagu
Duha Svetoga”**

U evanđeljima po Mateju, Marku i Luki postoji podudarnost u izvješćima o događaju Isusova preobraženja. U tom događaju vidimo Gospodinov odgovor na neuspjeh njegovih učenika da ga razumiju. Neposrednog prije toga došlo je do pravog sukoba između Učitelja i Simuna Petra, koji – nakon što je priznao Isusa Kristom, Šinom Božjim – odbacio je njegov navještaj muke i križa. Isus ga je oštro prekorio: »Nosi se od mene, soštono! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!« (Mt 16, 23). I gde, »nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu« (Mt 17, 1).

Evanđelje o preobraženju naviješta se svake godine na drugu korizmenu nedjelju. Naime, Gospodin nas u tom liturgijskom vremenu uzima sa sobom i vodi nas u osamu. Dok redovite obveze traže od nas da ostanemo u svojim uobičajenim mjestima, živeći jednoličnu i katkad dosadnu svakodnevnicu, u korizmi smo pozvani uspeti se zajedno s Isusom “na goru visoku”, da sa svetim Božjim narodom doživimo posebno iskustvo askeze.

Korizmena askeza je zalaganje, uvijek prodahnuto milošću, da nadvladamo svoj manjak vjere i otpore naslijedovanju Isusa na križnom putu. Upravo ono što su Petar i ostali učenici trebali učiniti. Da bismo produbili svoje poznavanje Učitelja, da bismo u punini razumjeli i prihvatali otajstvo Božjeg spasenja, koje se ostvaruje u potpunom darivanju samoga sebe iz ljubavi, moramo pustiti njemu da nas povede u osamu i u visine, odvajajući se od osrednjosti i ispravnosti. Trebamo krenuti na put koji vodi uzbrdo, koji zahtijeva napor, žrtvu i usredotočenost, baš poput izleta u planine. Ti su preduvjeti važni i za sinodski put kojim smo kao Crkva predano krenuli. Dobro će nam doći da razmišljamo o tom odnosu između korizmene askeze i sinodskog iskustva.

Na “duhovnu obnovu” na gori Tabor Isus vodi sa sobom trojicu učenika, odabralih da budu svjedoci jedinstve

nog događaja. On želi da to milosno iskustvo ne bude samotno, nego nešto što se dijeli s drugima, kao što je to, uostalom, i sav naš život u vjeri. Isusa se nasljeđuje zajedno i zajedno, kao Crkva hodočasnica u vremenu, živimo liturgijsku godinu i u njoj korizmu, putujući s onima koje nam je Gospodin dao za suputnike na našem životnom putu. Slično usponu Isusa i učenika na goru Tabor, možemo reći da je naš korizmeni hod “sinodski”, zato što je nešto što činimo zajedno i svi idemo istim putem, kao učenici jedinoga Učitelja. Znamo, štoviše, da je On sâm Put, i zato Crkva, i u liturgijskom i u sinodskom itinerariju, ne čini ništa drugo nego sve dublje i potpunije ulazi u otajstvo Krista Otkupitelja.

I dolazimo tako do vrhunca. U Evanđelju se kaže da Isus »preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost« (Mt 17, 2). To je “vrh”, cilj puta. Na kraju uspona, dok stoe s Isusom na vrhu gore, trojici učenika dana je milost da ga vide u njegovoj slavi, obasjanog nadnaravnom svjetlošću koja nije dolazila izvana, nego je zračila iz njega samog. Božanska ljepota tog viđenja bila je neusporedivo veća od svih napora koje su učenici morali uložiti dok su se uspinjali na goru Tabor. Kao i kod svakog napornog izleta u planinu, dok se penješ moraš dobro paziti na stazu, ali panorama koja se

na kraju pruža pred očima iznenaduje i uzvrća svojom divotom. I sinodski se proces često čini napornim i ponekad bismo mogli klonuti duhom. No, ono što nas čeka na kraju nesumnjivo je nešto čudesno i iznenadujuće, što će nam pomoći da bolje razumijemo Božju volju i naše poslanje u službi njegova kraljevstva.

Iskustvo učenikâ na gori Tabor dodatno se obogaćuje kad se uz preobraženog Isusa pojavljuju Moj-sije i Ilija, koji uosobljuju Zakon odnosno Proroke (usp. Mt 17, 3). Kristova je novost ispunjenje Stara-ga saveza i obećanjâ; neodvojiva je od povijesti Boga s njegovim narodom i otkriva njezino duboko značenje. Sinodski je hod, slično tome, također ukorijenjen u tradiciji Crkve i istodobno otvoren novostima. Tradicija je izvor nadahnuća za traženje novih putova, kloneći se pritom napasti nepokretnosti, s jedne strane, i napasti improviziranog eksperimentiranja, s druge.

Korizmeni asketski hod i, na sličan način, sinodski hod, imaju za cilj duboku promjenu i na osobnoj i na crkvenoj razini. Ta duboka promjena, i u jednom i u drugom slučaju, ima svoj uzor u Isusovu preobraženju i postiže se milošću njegova vazmenoga otajstva. Da bi se takva duboka promjena dogodila

ove godine u nama, želim predložiti dva "puta" kojim nam je ići da bismo zajedno s Isusom svladavali uspon i s njim došli do cilja.

Prvi se odnosi na poziv koji je Bog Otac uputio učenicima na gori Tabor dok su gledali preobraženog Isusa. Glas iz oblaka govori: »Slušajte ga!« (Mt 17, 5). Prva je uputa, dakle, vrlo jasna: slušati Isusa. Korizma je vrijeme milosti u onoj mjeri u kojoj slušamo njega koji nam govori. A kako nam govori? Ponajprije u Riječi Božjoj koju nam Crkva daje u liturgiji: neka naše uši ne budu začepljene za nju; ako ne možemo stalno ići na misu, čitajmo biblijska čitanja iz dana u dan, pa i uz pomoć interneta. Osim u Svetom pismu, Gospodin nam govori u našoj braći i sestrama, posebno u licima i pričama onih koji su u potrebi. No, želim dodati još jedan vid, koji je vrlo važan u sinodskom procesu: slušanje Krista povezano je također sa slušanjem naše braće i sestara u Crkvi. Riječ je o onom uzajamnom slušanju koje je u nekim fazama glavni cilj, ali je, međutim, uvjek neizostavno u metodi i stilu sinodske crkve.

Čuvši Očev glas, »učenici padوše licem na zemlju i silno se prestraši. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: "Ustanite, ne bojte se!" Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama« (Mt 17, 6-8). Evo

drugog savjeta za ovu korizmu: nemojmo iz straha od suočavanja sa stvarnošću s njezinim svakodnevnim naporima, potrebama i proturječjima bježati u religioznost sazdanu od izvanrednih događaja, sugestivnih iskustava. Svetlo koje Isus pokazuje učenicima predokus je uskrsne slave, a pristupa mu se naslijedovanjem "njega jedinoga". Korizma je usmjerena na Uskrs: to "povlačenje u osamu" nije samom sebi svrha, već nas priprema da s vjerom, nadom i ljubavlju živimo muku i križ kako bismo došli do uskrsnuća. I na sinodskom putu se ne smijemo zavaravati da smo stigli do cilja kad nam Bog daje milost nekih snažnih iskustava zajedništva, jer i tad nam Gospodin ponavlja: »Ustanite, ne bojte se!«. Siđimo u nizinu i neka nam milost koju smo doživjeli pomogne umješno raditi na sinodalnosti u svakodnevnom životu naših zajednica.

Draga braćo i sestre, neka nas u ovoj korizmi Duh Sveti snaži i potiče u našem usponu s Isusom, kako bismo mogli iskusiti njegov božanski sjaj i tako, ojačani u vjeri, nastavili svoj put zajedno s njim, koji je svjetlost na prosvjetljenje narodâ i slava puka svoga.

Rim, Sveti Ivan Lateranski,
25. siječnja, blagdan Obraćenja
svetoga Pavla

EKVADOR
– s. Lenka Čović

Poštovani i dragi čitatelji i uredništvo Radosne vijesti!
Prvo poglavlje Djela apostolskih (1, 8) poziva nas da budemo otvoreni Duhu Svetomu i da širimo Božju riječ i budemo njegovi svjedoci. A da bismo bili njegovi svjedoci, potrebno je imati iskustvo Boga i susresti se sa svojim dubokim ja, gdje Bog živi u nama, gdje nas je od početka stvorio na svoju sliku.

Naša Zajednica Krista misjonara molitelja nadahnjuje se na riječima svetog Pavla: „Molite bez prestanka i činite da svi narodi budu moji učenici.“ (Matej 28, 19) To pokušavamo prenijeti našoj djeci i mladima, od treće do osamnaeste godine, kada završavaju srednju školu i trebaju se suočiti s različitim

ideologijama, mišljenjima i pogledom na život i svijet koji im se nameće bez skrupula. Radimo ono što je u našim mogućnostima da bismo usadili u njih naše kršćanske vrijednote, da ih prihvate u dubinu svoje osobnosti i da, uvjereni u to, mogu biti misionari. Ako posjeduju unutarnje uvjerenje da Bog živi i djeluje u njima, moći će prenijeti tjelesna i duhovna djela milosrđa, jer bez toga ne može se imati ni velika utjecanja ni djelovanja.

Osim intelektualnog znanja moraju poznavati i prakticirati naše duhovne, kršćanske vrijednote, čiju kruz možemo potvrditi u svim zemljama i na svim razinama. Da bismo to mogli postići, držimo im duhovne vježbe i za vrijeme Božića, Uskrsa i školskih praznika. Naši mladi zajedno s redovnicama idu u predjelu gdje svećenik ne stigne i evangeliziraju od 3300 metara nadmorske visine pa do Tihog oceana.

Posjećuju se obitelji, spava se u kućama obitelji, slušaju se njihovi problemi, moli se s njima osobno i

navečer se svi nađu u kapeli. Ako nema kapele, okupljaju se u kućama.

Naša karizma je imati iskustvo Boga i prenijeti ga na druge. U Knjizi postanka govori se o obećanom nebu i vjerujem da nam je Gospodin povjerio misiju da izgradujemo ono što je on htio i hoće: njegove vrijednosti, nebo na zemlji. To je naša misija kao kršćana, da smo svjesni da ne možemo ubijati nevinu djecu, da se ona moraju prihvati, da ih je Bog stvorio i voli, jer su stvoreni na Božju sliku. Kršćani su pozvani stvarati zdrave i stabilne obitelji, u kojima djeca rastu sretna i sigurna, znajući da droga i bande nisu rješenje za njihove probleme, nego duhovna snaga, koja živi i dje luje u nama otkad nas je Bog stvorio.

Približavamo se najvećemu blagdanu kršćana i uskrsnuće Isusovo govori nam da je život vječan, da je jedina sreća u njemu, koji nas zove da nastavimo njegovo dje-

Bit ćete mi svjedoci

SALOMONSKI OTOCI
– s. Magdalena Marić

Isus se i danas rađa u bijedi

Osvanulo je nedjeljno jutro u Bumi, ni po čemu drugačije od ostalih. A onda nam je jedan južnji poziv, koji nije neuobičajen u misijama, podario ove nedjelje duboko doživljeno i nezaboravno iskustvo. Iskustvo susreta s osobama koje ne poznaju Boga, susret s nekrštenim dušama u njihovu okruženju. Bio je to hitan poziv za pomoć ženi koja se teško porađala negdje u šumi, daleko od naselja, od ljudi, od ambulante i bilo kakve pomoći. Naš vozač odvezao je hitno medicinsku sestru u katoličko selo Nalade, odakle je krenula pješice do mjesta gdje se rodila mala beba majke Kristine, nekada članice Katoličke crkve, a sada udane za poganina, „nekrštenu dušu“, kako zovu pogane na Salomonkim Otočima. Umjesto odlaska u crkvu na sv. misu vozač i medicinska sestra „ostavili su Boga radi Boga“, kako je sv. Vinko običavao hrabriti prve sestre na djelotvornu ljubav. Prva pomoć pružena je potrebnicima, ali trebalo ih je dodatno opskrbiti najosnovnijim higijenskim potrepštinama te odjećom i hranom.

lo, da budemo ustrajni, hrabri i odvažni. Molimo Gospodina da nam daruje puno mladih koji će nastaviti njegovo djelo, imajući ispred sebe svjetlo na putu koje osvjetljuje i vodi prema velikom idealu, Isusu Kristu, koji osmišljava naš život i pomaže nam izgradivati nebo, gdje vlada Bog i njegova ljubav.

Za Veliki tjedan imamo pet skupina koje idu u misiju. Molimo da ih bude mnogo više, i na svim kontinentima, da naviještaju Božju riječ, koja će promijeniti svijet.

Neka svima bude sretan i blagoslovjen Uskrs, s pogledom na vječno, koji nas u punini ispunja vjerom, nadom i ljubavlju!

Upopodnevnim satima nas dvije sestre pošle smo u posjet mami i bebi, zajedno s med. sestrom Margaret, zaustavivši se u selu Nalade u kratku susretu s katehistom Sekundom. Ondje smo ostavile tojotu te krenule pješice u društvu domaće žene, koja nas je vodila zaobilaznim putem do odredišta. Otići na nepoznato područje, na kojem žive nekrštene duše, nije moguće bez vodstva lokalnih ljudi, koji poznaju njihove običaje. Prekršti neke od njihovih običaja znači zapasti u nevolje. Opremljene najnužnijim za mamu i bebu, kao krštene duše

morate smo krenuti sporednim putem, da se ne sretнемo s nekim od njih i da ostanemo nezapažene. Napustivši selo sa skromnim i vrlo siromašnim kućama, prešle smo rijeku, koja nije bila duboka, ali hodanje po vrlo sklisku kamenu nije nimalo bezopasno. Nastavile smo put uzduž vrtova, s druge strane rijeke, kroz drugo selo, te se uspinjale uz brdo, isto tako sklisko, gdje jedan krivi korak može biti kaban. S velikim oprezom nastavile smo se uspinjati i probijati kroz gusto raslinje i uvek bujnu vegetaciju. Zaobilazile smo selo prema

iz života naših misionara

kojem smo se zaputile u veliku krugu, po mokrim lišćem pokrivenoj krvudavoj stazi, koja je vodila niz brdo do prostora gdje su trebali biti smješteni majka i dijete. Na brježuljku vidimo jednu kućicu i nekoliko dječice, koja nas znatiželjno promatraju. Bilo bi nam najprirodnije mahnuti i doviknuti što u znak pozdrava, kako to običavamo, ali bolje ostati tiho i ne privlačiti pozornost. Spuštamo se još dublje niz brdovito područje, obaviještene da smo blizu i da je sklonište već na vidištu. Okrećem se, pogledom tražim, ali ništa ne zamjećujem, pa nastavljam dosadno ispitivati, jer ondje nema ničega i nikoga. A onda šok i nevjerica! Bez riječi promatram prizor i ne znam sanjam li ili imam prividjenje. Sklonište od kokosova lišća, naslonjeno na štapove, stopljeno s prirodnom, teško bi uočili neiskusni posjetitelji kakve smo bile mi bijele redovnice. Dva skloništa napravljena s pregradom, jedno za mamu i bebu, drugo za „njegovateljice“, susjede koje su ondje dan i noć da budu pri ruci. Ulaskom bilo koje osobe na područje porodilje smatra se nečistim i svatko tko uđe onamo nečist je, po njihovu vjerovanju. Njegovateljice dodaju majci vodu i hranu preko „ograde“, a ona se sama brine za bebu.

Žena koja rada je nečista i mora otići iz sela da bi se porodila u šumi. Tako su i Kristinu, koja je veoma krvrila, odveli u sklonište izvan sela, smještale ju na kokosovo lišće i ondje se rodio novi život. Ni ambulante, ni kreveta, ni sestre, ni doktora, ni infuzije, ni dripa, ni deke – ničega! Samo zemlja i nebo. Zemlja tvrda, nebo visoko! A Kristina? Dočekala nas je osmijehom, i to s kakvim osmijehom! Ta postala je

majka! Donijela je novi život na svijet! Koja veličina u surovoj stvarnosti. Stvarnosti krutoj i nepravednoj, gledano mojim očima. Zašto tolika nedjnakost, Bože? Zašto jedni plivaju u izobilju dok drugi grčaju u neimasti, nepravdi i neznanju?! Kristina se ne buni i ne postavlja pitanja kao ja. A znala je za bolji život. Krštena je u katoličkoj vjeri, ali se udala za pogana i prihvatile njegove običaje. Trudim se ne pokazati šok, žalost, nevjeru, skrećući pogled i razgovor na vedrije teme. Nestvarno, do bola nestvarno!

Margaret odraduje potrebno oko majke i provjerava bebu, koja, umotana, mirno spava na komadu crne najlona, kao zaštitu od vlage. Iza njihovih leda tinja vatra, da im nije hladno, a nigdje zida, otvoreno je sa svih strana. Dok odraduje medicinski dio, Margaret nam objašnjava situaciju i običaje nekrštenih duša. Svaka trudnica porađa se na isti ili sličan način. To znači da ona mora izići iz sela da ga ne onečisti svojim porodom! U prvom skloništu ostaje 10 dana, nakon čega dolaze žene i čiste nju i dijete korom od drveta, a onda prelazi u drugo sklonište, bliže selu. U tom skloništu ostaje još 10 dana i kada istekne vrijeme „čišćenja“, slijedi pranje, od-

bacivanje i spaljivanje svega što su koristili u skloništu. Tako očišćeni i slobodni od svih materijalnih stvari, bez ičega na sebi i uza se ulaze u selo, gdje cijela zajednica priprema veliko slavlje.

Još neko vrijeme ostale smo u društvu naših novih prijatelja, koji bez prigovora prihvaćaju pravila svojeg plemena i po njima žive, jer njima još nije naviještena radosna vijest.

Posavjetovane od katehiste i ljudi iz tog kraja, većinu odjeće i najosnovnijih stvari ostavile smo kod Sekunda, koji će im uručiti paket po povratku u selo. Inače bi sve bilo spaljeno.

U onih nekoliko sati provedenih s ljudima kojima je život u oskudici kruh svagdanji, pokušavam dokučiti, razumjeti okolnosti u kojima žive. Ali kako netko tko dolazi s drugog kraja svijeta, iz druge kulture i običaja, iz blagostanja, usudim se reći, kako može razumjeti salomonsku dušu. U misli mi dolaze naše pripreme za Božić, uređivanje jaslica, programi, slavlje, sjaj i blještavilo za stolom, u crkvi, u trgovinama... A evo, ovdje vidim tebe, Isuse, kako se iznova rađaš u tami neke druge

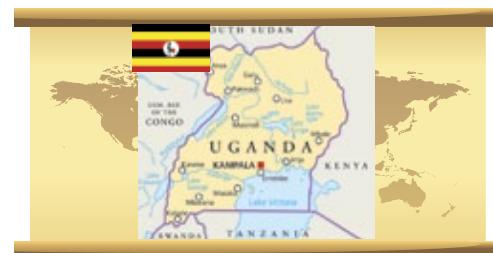
štalice. Kako trpiš studen i glad i danas u tolikima rođenim u pustarama zbog krutosti zakona i običaja, zbog nepoznavanja tebe. Kako se negdje po ovim brdima uzdižu vapaji k tebi, Bože, kojega još ne poznaju, vapaji za boljim i ljepšim životom. O kako ove duše na prekrasnim Salomonskim Otocima vape za novim radnicima na njivi Gospodnjoj! Kolike još duše žeda-ju Boga živoga, Boga ljubavi negdje u dubini svojeg bića. I pitam se koliko će još dugo te nekrštene duše skidanjem odjeće čuvati svoju i čistoću zajednice? Koliko dugo će se svako novorođenče smatrati nedostojnim da se rodi u skromnu, ali vlastitom domu, i čekati svoje vrijeme očišćenja da bi bilo prihvaćeno kao dar obitelji i zajednici?

Još dugo nakon povratka u nizinu ostadoše misli i pogled prikovan na onu lijepu, bujnu vegetaciju, oskudna ugodaja za novorođeno biće, sa žarkom molitvom Stvoritelju svih stvorenja da probudi u ovom narodu nove radnike.

Susreti su to koji bacaju na koljena, ogole čovjeka do najdubljih dubina, spoznajući koliko se još oholosti i taštine nataložilo ondje gdje bi trebalo biti dovoljno prostora za brata i sestru u potrebi.

Često ovdje u nizini, susrećući se s izazovima siromaštva, bolesti i straha, potražim sjećanja na nezaboravan susret gore u brdima, s istom molitvom za novim apostolima naših dana. Probudi, Bože, u katehistima žđ za dušama, žar prihv kršćana u navještenju tebe, koji si ljubav, tebe koji si istina, tebe koji si punina života!

A onda ovih dana stiže nam radosna vijest. Katehist Sekundo šalje poruku da treba pomoći – krunice i medaljice za „nove duše“ koje se spremaju za krštenje. Bože, kako si ti veličanstven! Kako si velik! Velik u malenima! Hvala ti za ove ljudi velike vjere, koji te svojim pješaćenjem i znojem svojeg lica donose i svjedoče drugima. Bit će krunica, medaljica i odjeće za našu novu braću i sestre, jer ima još ljudi sa srcem. Ima ih koji jesu, koji pomažu i koji će pomagati. A znam da ima i onih koji mole i koji će moliti.

UGANDA – don Gabrijel Jukić

Iako je korizmeno vrijeme, u Misiji Adeu nema velike razlike od ostalih dana u godini. Moglo bi se reći da već duže vrijeme ovdje traje „korizmeno vrijeme“. Počelo je s pandemijom koronavirusa te prevelika straha državnih vlasti, koje su uvele preduge i neracionalne mjere zatvaranja, koje je u Ugandi trajalo duže nego u Europi, iako je broj zaraženih te umrlih u Ugandi bio neznatan. Dovelo je to do ekonomskog urušavanja države te je situacija u Misiji Adeu, već ionako teška, postala još i teža. Trenutačni rat u Europi doveo je na rub bankrota državu Ugandu. Slobodno bi se moglo reći da je država bankrotirala jer plaće kasne u mnogim institucijama, kao što su zdravstvo i školstvo. Materijalna sredstva poskupila su duplo, kao i nafta. Ali zbog „mira u kući“ bankrot nije proglašen na razini države.

Nadalje, sigurnosna situacija u Misiji Adeu znatno se pogoršala, jer su se pojavile razbojničke skupine koje pljačkaju seosko stanovništvo i kradu stoku, a koja je njihov gotovo jedini način zarade. Pri tim noćnim pljačkaškim pohodima nerijetko i ubiju vlasnika stoke ili slučajne prolaznike. Nakon što su državne vlasti poslale vojsku na sjever Ugande, stanje se nešto popravilo, ali se i dalje gine – ginu i vojnici, i seljani, i razbojnici. Nekoliko je razbojnika ubijeno u samoj misiji, u središtu sela.

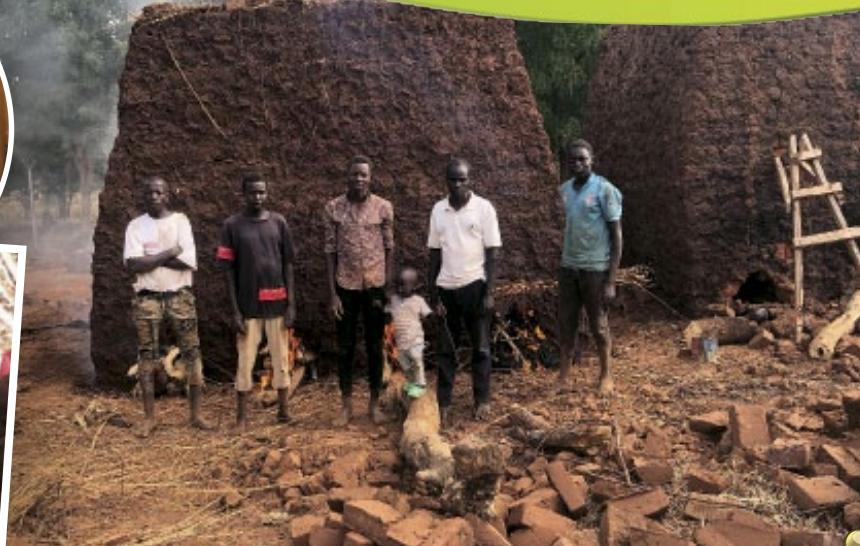
Misija Adeu

Razbojnici su svih starosnih dobi te je susjedno pleme Karamadon, koje se bavi tim pljačkaškim pohodima u ovom vremenu krize ostalo s oko tisuću udovica. Nerijetko ginu i maloljetni mladići koji ne vide izlaz iz životne krize.

Nažalost, to pleme nikada u potpunosti nije prihvatilo katoličku vjeru te bilo koji odlazak te razgovor s njima ne dolazi u obzir. Jednostavno, kažu mi: „Ti nisi naš, mi imamo pastora“, koji je protestant, ali, nažalost, ni njega ne slušaju. Vojska je stalno na njihovu području te pravi racije po gradovima i selima. Jedini je način da se spase ti mladići od pljačkaškog ludila koje je zahvatilo to pleme da se djeca školuju. Tako sam s katoličkim katehetom koji dje luje i radi na tom području odlučio da taj mali broj katoličke djece koji živi ondje i njeguje katoličku vjeru šaljemo u školske domove, gdje im je osigurano sve što im treba za život tijekom cijele godine. Zahtjeva za sponzorstvom je sve više, a situacija zbog povećanja školarine nije puno bolja ni lakša. Samo je Božja providnost spasila tu djecu od sigurne smrti.

Zaklada za školovanje djece „Mara Jukić“

Zaklada je dobila ime po pokojnoj Mari Jukić, rođenoj u Žepcu, koja je tijekom života sav novac koji bi dobila ili zaradila slala misionari-

ma u Zambiju ili u Indiju. Ta zaklada trenutačno školuje oko 20 osnovnoškolske i srednjoškolske djece i pet studenata u Zambiji, dok u Ugandi školuje oko 350 osnovnoškolske i srednjoškolske djece i 25 studenata. Mnogi su već završili fakultet ili zanatski tečaj te rade kao lječnici, učitelji, nastavnici, modni dizajneri, kao i drvodjelci, krojači, kuvari, zidari itd.

Program zaklade ima pravila koja moraju poštovati djeca i studenti. Osim što trebaju biti dobri i odgovorni učenici, moraju biti i aktivni u Crkvi, i to bez iznimke, te osim nedjeljnog posjećivanja sv. mise i primanja svih sakramenata trebaju biti uključeni i u druge aktivnosti: čitanje, pjevanje, ministiranje, plesanje, sviranje pojedinih instrumenata tijekom misnog slavlja te uređivanje i čišćenje crkve ili što drugo. Nadalje, inzistira se na sudjelovanju roditelja, struktura državne vlasti u misiji, poglavara sela, ravnatelja i nastavnika u školama, koji su koordinatori zaklade, kao i samih župnika. Program je opsežan i svaki se učenik ili student prati tijekom cijelog školovanja, sve dok ne dobije posao. Svi oni koji završe fakultet ili tečaj vrlo brzo ili gotovo odmah dobiju posao. Jednostavno, u Ugandi nedostaje školovanog kadra.

Vjerski život u Misiji Adeia

Misija Adeia ima oko 15 000 vjernika i 10 vanjskih postaja. Tri su glavna središta: Adeia, Nyirkidi i Alir. Ostale su vanjske postaje raštrkane na sve strane uokolo po misiji. Bez obzira na probleme ljudi vjerski život ne zanemaruju, a posebno im je važno da se slavi sv.

misa što je moguće češće. Iz tih razloga uvedene su mise u vanjskim postajama radnim danom, što donedavno nije bio slučaj, jer ja sam tek nedavno postavljen za svećenika i tek počinjem raditi na izgradnji Misije Adeia. Tijekom korizme osim mise redovito imamo i pobožnost križnog puta, a oni sami dolaze u crkve i mole zajednički Krunicu. To tako čine jer kažu da, ako im Bog ne pomogne, nitko drugi ne će! Učenje djece i priprema za sakramente prve pričesti i krizme obavljaju se redovito bez problema, jer se sve radi danju, kada nema razbojnika, koji se tijekom dana kriju u planinskim predjelima te se kasno u noć spuštaju u sela u pljačkaške pohode.

Katehetu i pomoćnika ima svaka vanjska postaja, a one koje su brojnije imaju i nekoliko kateheta. Katehete su najčešće ljudi koji i predaju u školama religijski odgoj te imaju vrlo dobru izobrazbu i izvrsno pripreme djevcu za primanje sakramenata. Na vjerouau moraju dolaziti redovito bez obzira na to što imaju religijski odgoj u školama. Samo djeца koja redovito dolaze na sate vjerouau i polože ispit mogu pristupiti sakramentima, a djeça koja nisu spremna bez problema se ostave za sljedeću godinu. Pošto takvi slučajeva nisu rijetki, nitko se ne buni zbog odgode, nego to shvate kao dobro za njih i njihov život.

Zdravstvena skrb u Misiji Adeia

Ni s bolnicama nije puno bolje. Jer državne vlasti ne podržavaju bolnice u potpunosti. Plaćaju jednoga ili ni-

jednog lječnika koji radi u bolnicama, koje oni samo tako nazivaju, ali to su, zapravo, samo male kućice pokrivene limom te su u sklopu bolnice i ljekarne. U bolnicama radi lječnik opće prakse ili viša medicinska sestra. Ali i jedno ili drugo moraju imati valjane certifikate i diplome da bi mogli raditi u bolnicama. Iako su mnogi lijekovi besplatni, pojedini nisu, kao ni testovi za sve bolesti. Iako se testovi jeftini, ljudima su preskupi, jer nemaju ni jednog dolara u džepu. Stoga je u procesu osnivanje i bolnica pod imenom „Mara Jukić“. Tako uz dobre ljudi i sponzore finansiramo dvije bolnice, a jednu bolnicu sufinanciramo. U mnogim vanjskim postajama bolnica uopće i nema te su ljudi tražili da i tamo osnujemo bolnicu „Mara Jukić“, jer znaju da će tretman i lijekovi biti besplatni. Hvala Bogu, neki su studenti iz Zaklade „Mara Jukić“ već završili studij medicine pa mogu samostalno otvarati privatne bolnice, što je uvelike pomoglo ljudima Biskupije Kotido.

Crkva i župna kuća u Misiji Adeia

Izgradnja crkve i župne kuće ide najteže od svega zbog silna povećanja cijena građevinskog materijala te transporta, ali to može čekati, kamen može, ali ljudski životi ne mogu čekati. Međutim, za svaku je pohvalu velik odaziv volontera, koji rade na izgradnji, te njihovih darova. Čak su sami odlučili da će napraviti ciglu za župnu kuću, da bi što više pridonijeli novoj misiji, koja bi trebala uskoro biti samostalna župa.

Razgovor sa Ksenijom Abramović, utemeljiteljicom Laudato televizije, informatičke tvrtke „Etna“, humanitarne udruge „Ime dobrote“ i izvršnom producenticom projekta Progledaj srcem.

? Draga Ksenijo, mislimo da javnost nije upoznata s vašim djelovanjem i time koliko ste aktivni i trudite se da dobro zavlađa svjetom. Kako biste se vi predstavili našim čitateljima?

! Kao vrlo zaposlena i uporna žena laikinja, zaljubljena u Krista i Crkvu, za koje mi ništa nije teško učiniti. Blagoslovljena sam ljudima koji me okružuju i koji mi na putu širenja istinitoga, lijepoga i dobrega u našoj domovini puno pomazu.

? Dobitnica ste brojnih nagrada i priznanja, a suradnici često ističu da ste voda čiji se autoritet temelji na zdravoj komunikaciji i poštenju. Međutim, što vi kažete, kakav vođa treba biti?

! Tko hoće biti prvi među jednakima, neka služi. Nastojim se time voditi, iako to nije uvijek lako, osobito u veliku sustavu kao što je televizija, koja obuhvaća stalne i vanjske suradnike, volontere i goste u emisijama. Ono na čemu ustrajem je to da se nikada ne odvajam od mobitela. Javljam se na svaki poziv, uzvratim svaku e-poruku. Vrata mojeg ureda uvijek su otvorena i spremna sam poslušati sve ideje i prijedloge, jer više je glava pametnije. S godinama sam naučila prihvatići i kritike, ali mislim da još imam prostora za rast, i kao osoba i kao vjernica, pa tako i kao profesionalka.

? Jednom ste rekli da je misa temelj na kojem gradite ži-

vot, a snagu crpite iz redovite euharistije te da svakoj vašoj velikoj odluci prethodi molitva. Može li čovjek opstati bez molitve?

! Pretpostavljam da može, ali pitanje je kakve odluke tako usamljen donosi. Molitva je razgovor, ali i još važnije od toga, to je aktivno slušanje, osluškivanje, čekanje na Gospodinov odgovor. Molitvom ulazite u odnos.

Upravo zato mi na Laudato TV-u svaki sastanak započinjemo znakom križa i molitvom. To nas sve uvodi u odnos s Kristom, za kojega radimo.

Tako je sve ono izneseno u razgovoru, i ono dobro što smo učinili i ono u čemu smo pogriješili, vodeći istinom te znamo da će završiti dobro.

intervju

?**Živimo u modernom svijetu, svijetu filtera, utjecajnih osoba, individualizma i napredne tehnologije, pa uza sve što nam je na raspolaganju, čini se kao da se čovjek sve više gubi. Što mislite, koji je najveći problem čovjeka u 21. stoljeću?**

!**Egoizam koji vodi u otuđenje.**
A to Neprijatelj želi, osamiti nas da nas može uništiti. Ondje gdje vlada zajedništvo, gdje je obitelj zajedno, kad su stari s mladima, kad se u zajednicama braća i sestre u Kristu prihvataju takvi kakvi jesu, ondje vlada ljubav. Pa i na društvenim mrežama, ako hoćete. Moderne načine komunikacije i tehnologiju može se koristiti za širenje mržnje ili za širenje radosne vijesti. To je uvijek izbor koji je na čovjeku.

?**Uz brojna postignuća i uspjehe, vaš najveći projekt sigurno je Laudato televizija. To je vaš pravi misionarski projekt, jer Laudato televizija prva je obiteljska televizija s kršćanskim vrijednostima, koja je započela s emitiranjem u Hrvatskoj i BiH za Božić 2015. Što vas je potaknulo na tu nevjerojatnu odluku o osnivanju obiteljske televizije, koja promiče općeljudske i kršćanske vrijednosti te ističe vrijednost obitelji?**

!**Volim reći da to nije bila odluka koja se donosi naprečac. Još 2006. godine čula sam taj glas u svojem srcu i nisam prva koja je bila pozvana, već prva koja se tomu Božjem pozivu odazvala. Opisala bih to kao jedan pozitivni nemir tijekom dužeg vremena, koji me stalno vraćao na tu ideju, na tu misao. Znala sam da nema takve televizije, a potrebna je Hrvatskoj, ali nisam mislila da bih to mogla pokrenuti, ostvariti. Međutim, bio je to, očito, Božji plan, njegova volja. I kad je sazrela ta odluka, nisam još uvijek mislila da će to teško breme, koje i danas nosim, morati i moći nositi toliko dugo sama, gledano ovozemaljskim očima. Ali Kristovo je breme lako i njegov jaram sladak. Onaj tko Gospodina voli, vjeruje mu te za njega nosi ono što Gospodin stavlja na njegova pleća. I učimo se kako**

iz ljubavi sve podnositi i kako živjeti vjerujući. Tako mora biti. To me oblikuje kao osobu, a televizija se razvijala i dalje se razvija postupno. Taj težak put koji prolazimo čuva nas i od oholosti.

Nemamo dovoljno stalnih redovitih prihoda, nego se oslanjamo na Božju providnost, a pomažu nam dobiti ljudi, kojih je svakim danom sve više. I na tome sam zahvalna. U Laudato TV utkan je svaki donator, i veliki i mali, svaki gledatelj, svaka vjerna baka koja nam mjesečno šalje dva eura i koja moli za nas. Rastemo na udovičinu novčiću i čvrstoj vjeri naših gledatelja i našeg tima, kojemu je posao na Laudato televiziji poslanje.

?**Dobitnica ste brojnih priznaja za humanitarni rad. Gdje crpite snagu za aktivno djelovanje i kako vas to približava Bogu?**

!**Vjerujem da je to dijelom i dio mojeg karaktera. Takva sam sazdana. Od najranijeg djetinjstva pomagala sam svakomu u blizini, suošćeala s onima koji su u bilo**

kakvoj potrebi. Kao odrasloj osobi i vjernici to mi je postalo samo izraženje, a dragi Bog u jednom razdoblju života omogućio mi je da ta pomoć bude konkretnija i za veći broj ljudi. Ali nevažno je koliko, jer čovjek nikada nije toliko siromašan da ne može dati što svoje: vrijeme, pogled, osmijeh. Kad bi svatko od nas činio samo malo u vlastitoj sredini, svijet bi mogao biti puno bolje mjesto. Započneš činiti ono što je nužno, zatim ono što je moguće – i odjednom činiš nemoguće, kako bi rekao sv. Franjo Asiški.

?**Kakva bi trebala biti uloga svake osobe u Crkvi?**

!**Bog nas je stvorio tako čudesno različite, jedinstvene i vrijedne. Kad bismo toga bili svjesni, svatko bi Crkvu osjećao onakvom kakovjuju je Isus utemeljio – otvorenom i punom ljubavi za svakoga. Crkva smo mi. I kao što bi svatko trebao slobodno ušetati u prostor crkve i iz nje radosno izići, tako bi i svaki naš susret i odnos s drugima trebali odi-**

sati ljubavlju. Uloga svakoga od nas u Crkvi je ljubiti. To je kršćanstvo.

? **Imate li omiljen biblijski citat i zašto vam je posebno srcu drag?**

! Imam dva.

„Radujte se u Gospodinu ujek! Ponavljam: radujte se! Gospodin je blizu!“ (Fil 4, 4–5)
„Prepusti Gospodinu putove svoje, u njega se uzdaj, i on će sve voditi.“ (Ps 37, 5)

Radosni kršćani – takvi trebamo biti koliko god bilo teško, prepuštajući Gospodinu putove svoje, znajući da onima koji ga ljube iskrena srca on sve izvodi na dobro. To je moj smjerokaz, moj put i moj život.

? **U jednom razgovoru rekli ste da vas je Bog naučio da se ne možete oslanjati na sebe i što znači živjeti u Božjoj providnosti. Priče iz misija naših misionara potvrđuju koliko je snažna i moćna vjera u Božju providnost, ali i vi ste**

živi svjedok toga. Je li snažna vjera u Providnost razlog što kroz život idete s osmijehom, bez obzira na sve poteškoće?

! Velika je milost Božja providnost. Prepuštanje toj Božjoj ljubavi, svijest o tome da nas on nosi na svojem dlanu, da i ptice hrani Gospodin – a koliko smo mu samo mi vrjedniji – te da su nam i sve vlasti na glavi već izbrojene, to osloboda. Kad si slobodan, to daje prostora radoštiti, istinskoj radoći, samo zato što smo ljubljeni. A poteškoća ima, nekada više od stotinu u jednom danu. Ali, evo, uskrsno je vrijeme! Znamo da bez križa nema uskrsa. To je vjera koja nas nosi, drži i po kojoj živimo.

? **Koji vam je svetac poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?**

! „Ne bojte se! Nemojmo ignorirati stvarnost u kojoj živimo, već ju pokušajmo shvatiti u njezinu cjelovitosti. Stoga razlikujmo upravo

u svjetlu vjere autentične znakove vremena. Ne bojte se novih tehnologija, suprotstavljanja svijeta, niti vaše slabosti ili nedostatnosti.“ O kulturi medija puno je govorio sveti papa Ivan Pavao II. Bio je i velik molitelj, bio je blizak s narodom i ljubio je pravednost.

Sveti Ivan Pavao II. dao nam je primjer te blizine; bio je blizu velikima i malima, onima koji su bili blizu i onima koji su bili daleko, uvijek blizu, uvijek blizak. I kapela na našoj televiziji posvećena je upravo sv. Ivanu Pavlu II. Nedavno sam bila u bazilici sv. Petra u Rimu, na njegovu grobu, i po ne znam koji put u molitvi sam osjetila njegov zagovor i njegovu blizinu. Mogu samo još ovo ovdje napisati: „Sveti Ivane Pavle II., molimo te, i dalje nas zagovaraj kod Gospodina i moli za nas!“

? **U travnju je vaš rođendan. Koristimo prigodu da vam poželimo sretan i blagoslovjen rođendan, koji je sigurno velika radost i na nebu i na zemlji. Međutim, ima li nešto što biste sami sebi poželjeli za rođendan i kako izgleda idealan rođendanski dan Ksenije Abramović?**

! Velik su mi dar ljudi koji će biti uz mene. Bit će veselo i raspjevano. Ali, ako ću biti iskrena, kao što na tome u životu inzistiram, idealan rođendanski dar bila bi nacionalna koncesija za Laudato TV. Zato da program Laudato televizije besplatno, putem obične antene, mogu pratiti svi ljudi koji za time čeznu.

? **Koja je vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?**

! Naši su misionari daleko, čine djela ljubavi ondje gdje nema ničega osim Boga. S onime malo što im mi milostinjom pošaljemo, oni s Gospodinom čine mnogo. Na srcu mi je upravo to: kad smo zajedno, i s malim se može činiti puno. Znajmo da Bog ljubi vesela darivatelja.

Zajedno smo jači i možemo puno više na putu malih koraka u misiji kraljevstva Božjega!

Molimo za širenje mira i nenasilja smanjenjem uporabe oružja država i građana.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Kad je Staljin svojedobno pitao koliko papa ima trupa, svima je ispašao smiješan. No mi, koji pratimo papu s njegovim brigama i nastojanjima za dobro Crkve i svega svijeta, dobro znamo da smo njegove trupe, pa se Staljin, i ne htijući, nije zabunio. Kad bismo papine brige mogli nekako svesti na jednu, onda bismo mogli reći da je to briga za mir u svijetu s vidika Isusove želje za ostvarenjem ljubavi prema Bogu i među ljudima. No Bog se zna približiti i onima koji ga ne priznaju, pa ako iskreno rade za opće dobro, Bog će im se približiti na način koji samo on zna.

Na Veliki petak nema svete mise, ali pred križem narod Božji moli za goruće potrebe svijeta, a jedan je od njih trajni mir, koji je, kako znamo, i trajno ugrožen, pa su potrebni istinski mirotvorci. Drugi vatikanski sabor u svojoj konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu temeljito razmatra

o miru i valjalo bi posegnuti za tim sažetim tekstovima biskupa cijelog svijeta. Nije mir samo odsutnost rata, nego je mir i briga da se otkloni svakog nasilništva, ponajprije nasilništvo oružjem. Države su dužne na tome raditi, ali je to zadatak i svakog čovjeka, da obuzda u sebi svaku želju da vlada nad drugima, pogotovo želju za posezanjem oružja bilo koje vrste. To sve počinje prikladnim odgojem već u obitelji, u školi, a pogotovo na vjeronomušnici.

O pedesetoj obljetnici Svjetskog dana mira papa Franjo uputio je posebnu poruku svim državnicima i cijelomu svijetu. U toj poruci ističe da je nenasilje način vođenja politike za mir. Pritom se prisjeća i nastupa svecog Pavla VI. i Ivana Pavla II. u Ujedinjenim narodima, da bi zaključio da je svima na raspolaganju mogućnost da duboko poniru u smisao Isusova govora na gori o blaženstvima, gdje

se posebice hvali mirotvorstvo. Podsjetimo se također i Isusovih riječi Petru: „Djeni svoj mač u korice, jer tko se mača laća, od mača će i poginuti.“ Te se Isusove riječi gotovo svakodnevno obistinjuju. Dovoljno je pogledati „crnu kroniku“ i sa žaljenjem ustanoviti koliki se predaju nasilju, da bi onda i sami postali žrtve onoga što su sijali.

Možemo razmišljati i o pojavnosti nasilja i iskazivanju snage kao znacima iskonske nedozrelosti i nutarnje slabosti. A to je još jedan razlog više da molimo za nasilnike bilo koje vrste, da pravo shvate svoje dostojanstvo, a onda i tuđe, i da dođu k pameti i svi oni koji smišljaju napade na druge, od jednostavnih, pa sve do najtežih, odnosno do ratova. Tko može biti tako uskogrudan da ne dijeli s papom tu njegovu brigu i ište svjetlo i pomoć od Boga za tako uzvišena nastojanja u mirotvorstvu?

Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj

Od 6. do 8. ožujka u Šibeniku je održana Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela (PMD) u Hrvatskoj.

Skupštinom je predsjedala nacionalna ravnateljica PMD-a u Hrvatskoj s. Ivana Margarin, a sudjelovali su predsjednik Vijeća za misije Hrvatske biskupske konferencije i krčki biskup Ivica Petanjak te nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH Luka Tunjić, kao i biskupijski i nadbiskupijski ravnatelji u Hrvatskoj: Dominik Vučković (Varaždinska biskupija), Matija Pavlaković (Zagrebačka nadbiskupija), Ivan Grinišin (Križevačka eparhija), Andreja Škarabot Kunštek (Riječka nadbiskupija), Mirko Vukšić (Porečka i pulska biskupija), Božidar Volarić (Krčka biskupija), Ivan Faletar (Sisačka biskupija), Perica Matanović (Požeška biskupija), Pero Jurčević (Gospicko-senjska biskupija), Jerko Vučeta (Zadarska nadbiskupija), Tomislav Puljić (Šibenska biskupija), Ljubomir Galov (Hvarska biskupija). Na skupštini je prvi put sudjelovao Dejan Turza, povjerenik za misije Kotorske biskupije. Domaćin skupštine bio je šibenski biskup Tomislav Rogić, u zajedništvu s biskupijskim ravnateljem PMD-a za Šibensku biskupiju Tomislavom Puljićem.

Skupština je počela 6. ožujka misnim slavljem u katedrali sv. Jakova, a predvodio ju je šibenski biskup Tomislav Rogić, koji je nglasio da smo pozvani svi biti misionari i širiti rado-

snu vijest oko sebe, među vjernicima koje poznajemo i među onima koje ne poznajemo. Pozvani smo svjedočiti Božju ljubav, dobrotu, milosrđe i oproštenje te pokazati milosrđe i dobrim djelima prema onima koji su u potrebi. Na taj način gradimo kraljevstvo Božje, trudimo se biti slika Milosrdnog Oca i biti njegov održ i njegova djeca.

Drugi dan skupštine započeo je okupljanjem svih sudionika na svetoj misi, koju je u kapeli Katoličke osnovne škole u Šibeniku predvodio mons. Ivica Petanjak, u koncelebraciji s mons. Antonom Ivasom, biskupom šibenskim u miru i biskupijskim ravnateljima.

Godišnja skupština uvek je prigoda za susret i dijeljenje razmišljanja, kao i uvid u proteklu godinu, da bismo razgovarali i razlučili što smo sve učinili, a što još možemo (bolje) učiniti, kako na području duhovnog djelovanja, tako i materijalnoga, a sve s ciljem pomoći misijskomu djelovanju i evangelizaciji svijeta, propovijedajući evanđelje Isusa Krista i promičući dostojanstvo svakog čovjeka.

Nacionalna ravnateljica PMD-a u RH s. Ivana Margarin predstavila je sve aktivnosti nacionalne uprave prethodne godine i djelovanje misijskog ureda. Svoje godišnje izvještaje o aktivnostima i planovima misijskog pastoralu u

biskupijama i nadbiskupijama predstavili su biskupijski povjerenici, a bila je to odlična prigoda za razmjenu ideja i iskustava. Svrha izvještaja je vrjednovati godinu koja je iza nas, ali i da bismo bolje i lakše razlučili što bismo mogli popraviti i novo donijeti u tekućoj godini. Istaknut je i projekt Veseli kilometri, set kreativnih igara za igru i druženje, a sva prikupljena sredstva od prodaje koriste se za kupnju misijskih vozila, koja misionarima i misionarkama zaista znače život. Dodatno se skrenula pozornost na vrijednost jedinoga misijskog lista na hrvatskom jeziku – Radosne vijesti, koja neprekidno izlazi već 51 godinu, kao i važnost poticanja na pretplatu i čuvanje te žive misijske riječi, koja svaki mjesec donosi bogatstvo sadržaja i hrani dušu. Mnogi misionari upravo su čitanjem Radosne vijesti osjetili misijski žar i poziv

za misije. Stoga je iznimna vrijednost i bogatstvo toga misijskog lista za vjernike.

Bitna tema bio je i župni pastoral i osnivanje novih misijskih zajednica, kao i animiranje postojećih te važnost podrške župnika. Osim redovitih godišnjih projekata koje provodi Nacionalni misijski ured, poticat će se organizacija seminara za misijske zajednice. Misijском djelovanju potrebno je dati veću važnost, jer je Crkva po svojoj naravi misionarska. Bitno je skrenuti pozornost na važnu činjenicu, a to je da je upravo misijska/evangelizacijska dimenzija Crkve najvažnija i da sami sebi postavimo pitanje s koliko smo žara i ljubavi sudjelovali u misijskim aktivnostima. Želimo li plodnu Crkvu, važno je da uvijek dajemo sve od sebe, i povrh svega još i malo više. Svojim djelima i molitvom uvijek trebamo tako biti usmjereni. Ondje

gdje se trebamo davati, trebamo se davati dokraj, i to po uzoru na samog Isusa Krista.

Treći dan skupštine započeo je misnim slavlјem koje je u kapeli Katoličke osnovne škole u Šibeniku predvodio mons. Ivica Petanjak. Mons. Petanjak više puta nam je stavio na srce podsjetnik da je najveća norma kod Boga Oca ljubav. Također nas je podsjetio na to da, kada od svih budemo ostavljeni, ne zaboravimo da je Isus uz nas. On je naša nada, sigurnost i spasenje – jer sve je prošao.

Povjerenik za misije Kotorske biskupije Dejan Turza pripremio je prezentaciju kojom je okupljenima predstavio Boku kotorskou, aktivnosti i misijski pastoral.

Godišnja skupština prigoda je i za upoznavanje kulturne baštine grada i biskupije gdje se susret održava. Tako su sudionici bolje upoznali Šibenik i okolicu te prošetali šetnicom kroz Kanal sv. Ante i posjetili šipilju sv. Ante s podzemnom kapelicom. Prošetali su gradskim središtem i posjetili Hrvatsko nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića, crkvu sv. Franje u Šibeniku. Posjetili su i Interpretacijski centar katedrale sv. Jakova „Civitas sacra“, koji se nalazi u samom srcu Šibenika, u palači Galbiani.

Veselimo se godišnjemu susretu misionara, koji je aktivno u pripremi, a ovogodišnji domaćin je Po-rečka i pulska biskupija, od 1. do 5. srpnja.

PMD RH

Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela BiH

Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela BiH održana je od 12. do 14. ožujka u gradu Bl. Drinskih mučenica – Goraždu.

Sudjelovali su: nacionalni ravnatelj PMD-a BiH mons. Luka Tunjić, dijecezanski ravnatelj PMD-a Vrhbosanske nadbiskupije fra Stipan Radić, dijecezanski ravnatelj PMD-a hercegovačkih biskupija don Pero Miličević te domaćin, ravnatelj PMD-a Vojnog ordinarijata BiH vlč. Josip Tadić. Opravdano je, zbog zdravstvenih razloga, bio izočan dijecezanski ravnatelj PMD-a Banjolučke biskupije mons. Vlado Lukenda.

Uz njih na skupštini su sudjelovale i nacionalna ravnateljica PMD-a Hrvatske s. Ivana Margarin te suradnica u Misijskoj središnjici u Sarajevu s. Davorka Šarić.

Bez obzira na poskupljenja vjernici su velikodušni

Sudionici su se okupili u podnevним satima 12. ožujka u župnom uredu župe Sv. Dominika gdje ih je dočekao domaćin vlč. Tadić.

Večera je bila i radnog karaktera jer su članovi tada upoznati s dnevnim redom te se razgovaralo o misijskom radu u protekloj godini.

Drugi dan Godišnje skupštine, 13. ožujka, započeo je svetom misom u župnoj kapelici, koju je predvodio fra Stipan. On je kazao

kako je ova skupština po mnogo čemu različita od prošlih koje su se uglavnom održavale u središta nadbiskupija, a prvu misu obično je predslavio mjesni biskup. Zazvao je zagovor Bl. Drinskih mučenica koje su također bile misionarke.

U radnom dijelu koji je uslijedio najprije je mons. Tunjić predstavio pastoralno i financijsko izješće za 2022. Uz redovitu misijsku djelatnost u protekloj godini naglasio je kako je snimljen 30-minutni film o Djelu svetog Djetinjstva – Djeca pomažu djeci, napravljen prospekt o novoj blaženici Pauline Jaricot, utemeljiteljici Djela za širenje vjere i Žive krunice, te kako je u završnoj fazi knjiga o Bl. Pauline kao i nova mrežna stranica PMD-a BiH.

Također, naznačio je kako su se priključili projektu za akciju MIVA Veseli kilometri: aktivnosti za obitelji na putovanju, naglasivši kako „bez obzira na poskupljenja koja su se dogodila, naši vjernici su bili velikodušni i prikupili više sredstava u odnosu na 2021.“.

Uspješna godina

Zatim su dijecezanski ravnatelji predstavili svoja izješća za 2022. izrazivši zadovoljstvo misijskim akcijama i projektima te

prikupljenim sredstvima u svojim nad/biskupijama.

Za Banjolučku biskupiju izvješće je pročitao mons. Tunjić.

U popodnevnim satima posjetili su Višegrad i *Andrićgrad* te su po povratku u Goraždu obišli gradilište nove crkve Bl. Drinskih mučenica i mjesto njihova mučeništva.

U čast ovim blaženicama kod njihova spomen-obilježja zapalili su pet svijeća, položili cvijeće te izmolili litanije i molitvu.

U utorak, 14. ožujka svetu misu predvodio je don Pero Miličević. U

uvodu u misu osvrnuo se na evanđeoski tekst o praštanju naglasivši kako ono odgaja i pomaže u sazrijevanju i produbljivanju vjere.

Potom je nastavljen radni dio skupštine. Nakon analize pastoralnih i finansijskih izvješća članovi Nacionalnog vijeća usvojili su godišnja izvješća za 2022.

Na kraju skupštine s. Ivana Margarin zahvalila je za sudjelovanje na skupštini i izrazila zadovoljstvo što su obje nacionalne uprave PMD-a imale uspješnu prošlu godinu. Pohvalila je i dobru suradnju između dviju Nacionalnih uprava.

Mons. Tunjić zahvalio je domaćinu vlč. Josipu na gostoprimstvu i dobroj organizaciji skupštine, a dijecezanskim ravnateljima na suradnji i pomoći.

Spomenuto je kako će domaćin sljedeće Godišnje skupštine biti hercegovačke biskupije.

Skupština je završena molitvom zahvale Bogu za misionare, dobročinitelje i čitatelje *Radosne vijesti*, kao i za sve koji na bilo koji način promiču misijsku djelatnost mjesne Crkve i pomažu misijama.

PMD BiH/KT

Večer s misionarom

Odžak, 11. i 12. ožujka 2023.

Nakon devet godina vlč. Gabriel Jukić ponovno je došao u Odžak. Nekoć je ondje bio đakon, u vrijeme poplava u Bosanskoj Posavini 2014., a ovaj puta je došao kao misionar, koji već šest godina djeluje u Ugandi. Na poziv župnika u Odžaku misionar Gabrijel Jukić rado se odazvao da bi na večernjem susretu govorio o tome što radi misionar iz Bosne i Hercegovine u Africi.

Susret je započeo u 18 sati u pastoralnom centru. Okupilo se pedesetak vjernika iz Odžaka i okolnih župa Doborskog dekanata. Na početku je sve prisutne pozdravio župnik Ilija Orkić. Ukratko je predstavio misionara, kojega većina poznaje. Vlč. Jukić je predstavio ukratko svoj boravak u Zambiji, koji je trajao dvije godine, te pastoralni rad u Ugandi, u Misiji Morulem, u kojoj djeluje već šest godina. Iz te postaje nastaje nova župa, Adea, u kojoj se gradi crkva i župna kuća, a redovito se u njoj slave svete mise. Uz govor o Ugandi prikazivane su slike i video o životu u toj zemlji. Uz glavnu misijsku postaju, redovno se mise slave i u deset postaja u okolnim mjestima. Četrdeset tisuća vjernika ima na raspolaganju nekoliko misionara, a potrebno ih je još. No iz tog je kraja poslano

desetak mladića na školovanje u bogosloviju.

Posebna briga misionara Jukića rad je s mlađima – briga za njihovo školovanje i odgoj. U Župi Odžak ima lijep broj kumova koji podupiru školovanje djece. Oni, naime, zbog siromaštva, udaljenosti i napismenosti ne pohađaju škole, ali sponsorstvom ih se može staviti u redoviti program školovanja. Tako dobiju osim znanja i jedan obrok, kao i odgoj. Neka djeca pohađaju internate, pa su rezultati još i bolji. Cilj je školovati ih i sposobiti za nova zanimanja i zvanja. A znanje je prigoda za svakovrsni napredak!

Na kraju susreta nazočni su postavljali pitanja misionaru. A bilo ih je raznih: zašto ne pošalje koga da dođe u BiH na posao ili na školovanje, jesu li marljivi, ima li ondje djece s posebnim potrebama, koliko mogu zaraditi novca na dan, jesu li vješti poljoprivrednici, što mogu posijati u vrtu i imaju li vrt, kako se može otići i volontirati u Ugandi...

U prijepodnevnim susretima s vjernicima i na dva sata župne kateheze misionar je govorio o svojem radu. Djecu je zanimalo zašto su sva djeca kratko ošišana („Zašto su čelava?“ „Zbog raznih bolesti i

bolje higijene!“), imaju li televizore („Nemaju struju, ni televizor, a ni vodu u svojim kućama.“), čime se hrane („Uglavnom palentom i grahom!“).

U nedjelju je misionar predstavio mise u župnoj crkvi u Odžaku i govorio o svojem radu među domaćim stanovništvom. Ujedno je i zahvalio svima – jer i mi možemo biti mali misionari. Ujedno je potkrnuo sve na solidarnost s ljudima u potrebi. (I. O.)

aktualnosti

U Sutomorama proslavljen 180 godina Papinskog misijskog djela svetog djetinjstva

Zupne zajednice Sutomore, Šušanj i Brce prigodno su Treće korizmene nedjelje, 12. ožujka 2023. godine, proslavile veliku i lijepu obljetnicu – 180 godina Papinskog misijskog djela svetog djetinjstva. Cilj je Papinskog misijskog djela svetog djetinjstva malim znacima ljubavi pomoći djeci da ostanu djeca, odnosno obrazovanjem i igrom probuditi u njima vjeru, darovati ljubav i potaknuti nadu.

Prije svete mise vjernici su molili za uspjeh Sinode, koja je u tijeku u Katoličkoj crkvi, te su se pomolili svetom Nikoli Taveliću, prvomu kanoniziranom hrvatskom svetcu. Nagovještena je mogućnost hođača povodom dobivanja potpunog oprosta (29. studenoga 2022. – 4. listopada 2023.) u crkvi sv. Franje u Šibeniku, povodom šeststote obljetnice crkve svetog Franje Asiškoga.

Na početku svete mise upravitelj župa Dejan Turza srdačno je pozdravio sve okupljene vjernike. Na poseban je način dobro-

došlicu izrazio bogoslovima prve i druge godine Središnjega bogoslovnog sjemeništa u Splitu, koji su se u pratrni prefekta Ivana Mamića odazvali pozivu da uzveličaju euharistijsko slavlje. Upravitelj župe upoznao je prisutne s manje poznatim činjenicama u župi. Tako je podsjetio da je jedno od zvona crkve sv. Marije posvećeno 1925. godine, o 1000. godišnjici krunjenja kralja Tomislava. Nadalje, pokazao je prisutnima kamenu plastiku hrvatskog pletera iz prijelaza iz devetoga u deseto stoljeće, koju je jedan vjernik pronašao i darovao župi.

Dakon Ivan Mamić je u propovijedi povezao evanđeoski ulomak s obljetnicom, posebno činjenjem dobrih djela u korizmi. Bogoslov Ante Ćuić, iz Tomislavgrada, posvjedočio je o svojem zvanju za svećenika. Na kraju je izmoljena molitva za misije po zagovoru bl. Pauline Marie Jaricot, utemeljiteljice Papinskoga misijskog djela za širenje vjere i „Žive krunice“.

Poslije sv. mise Danijela Stanković-Drobnjak predstavila je radove koje su djeca izradivala za natječaj u sklopu proslave Papinskog misijskog djela svetog djetinjstva. Najuspjeliji radovi poslani su u Misisku središnjicu. Djeca su zatim izrecitirala pjesmice o ljubavi prema svojim roditeljima i svome zavičaju. Željeli su na taj način pokazati da su sva djeca svijeta ista – vole svoje roditelje i svoj zavičaj, samo što su u mnogim dijelovima svijeta brojna djeca ugrožena uslijed siromaštva. Djeci su tada u crkvi podijeljeni katehetski materijali *Veseli kilometri*, koji su donacija Hrvatskoga nacionalnog vijeća u Crnoj Gori.

Božidar Vučetić je obavijestio prisutne da su na misi prikupljene donacije za Papinsko misijsko djelo svetog djetinjstva, u iznosu od 212,10 eura, te pozvao sve zainteresirane da se priključe misijskoj zajednici u Šušnju na tjednim susretima utorkom u 19 sati. Na susretima će se osim molitve za misije i jedin-

stvo kršćana razvijati svijest da je cijela Crkva pozvana na misijsko djelovanje, razmatrat će se *Sveto pismo* te čitati i proučavati dokumenti Drugoga vatikanskog sabora i papinske misijske enciklike. Na poseban način zajednica će raditi na kreiranju i osmišljavanju obilježavanja misijskih blagdana: korizme, kao razdoblja molitve i solidarnosti; misijskog listopada i Misiske nedjelje – Svjetskog dana misija; blagданa sv. Franje Ksaverskoga, Dana svećenika i redovnika misionara; blagdana sv. Terezije od Djeteta Isusa, Dana redovnica misionarka; Svjetskog dana bolesnika te Tjedna molitve za jedinstvo kršćana.

Osjetila se radost susreta i velikodušnost u prikupljanju pomoći za najpotrebitije. Poslije sv. mise nastavljeno je zajedničko druženje, a predsjednik HNV-a Zvonko Deković istaknuo je da će rado sudjelovati u organizaciji hođača sv. Nikoli Taveliću u Šibenik.

RADIO DUX

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Predragi moji, mir uskrsnulog
Spasitelj!

Ja sam se lani šalio da
vam pišem od Božića do
Uskrsa, no ove godine je,
eto, baš tako. Ovaj nesretni
rat sve skupa je pomeo.
Listovi idu strašno sporo
i čovjek nikad nije za njih
siguran. Neugodno je i
meni, neugodno i vama,
no prikažimo to za one koji
kudikamo više trpe i podnose
posljedice rata!

Ponajprije svima želim srećan
i veseo Uskrs! Ne trebam
ni posebno spominjati
da će se za vas mnogo
moliti. Spasitelj ispunio
sve svetom uskrsnom
radošću i obiljem milosti!
U svojoj sreći sjetite se i
mene pred svetohraništem,
a ne zaboravite ni bijednih
pogana, koji još uvijek čame
u tami neznabotva! Vaše
molitve učinile te i nad njima
uskoro zasvjetila luč svete
vjere!

Moj misionarski posao

Bošontiju posla upravo do preko glave. Kad bi nas bilo još tri misionara, svakom šaka brade, a ovako, jedan mora raditi za trojicu, pa se ne može stići na sve. Hvala dragom Bogu, da sam zdrav i veseo, pa radim zbilja mnogo! Na umor puno ne pazim, pa ga i ne osjećam.

Kad sam došao ovamo početkom studenoga, u vrtu nije bilo ništa. P. Vizjak mi je rekao neka pokušam sreću. Zemlja je ovdje slana te treba puno brige i strpljivosti da nešto izade. Prvih dana imao sam strašne muke s ljudima. Lijeni su, Bože mi prosti, ko da su... Kad im se ne da raditi, onda se ispričavaju da je takav niom – običaj njihove zemlje. Osobito im se nije dalo nositi gnoj, a ja najviše tjerao da to rade. Zemlja je tako slaba, da bez gnojenja ne može ništa uspijevati. Kad sam se sam prihvatio posla, počeše i oni raditi, dakako uz posmijeh, jer nisu mogli razumjeti čemu ja mećem zamazanu zemlju oko pomidora. „Oče, sve

će ti pomrijeti...“ A ja samo šutim, jer sam vidio da se u vrtlarstvo ne razumuju. Kad su pomidore malo poodrasle, otkinuo sam sve suvišne grančice. Da ste ih istom onda vidjeli! Misili su da mi se počelo vrtjeti u glavi. Oni gledaju samo na to da stablo bude veliko, a na plodove puno ni ne misle. Jesu ga bedaci! Nego najljepše je bilo na koncu, kad su se počeli pokazivati plodovi. Na mnogim pomidorama je bilo više od 100 plodova. E, vala se nisu mogli dosta načuditi. Ali nemojte misliti da su se obratili. Naši služe zasadili su za sebe pomidore, no nikako ih nisu htjeli plijeviti, jer ih ni njihov djed i pradjed nije plijevio.

Dosta su ljuti na mene glede vrta, jer im nikako ne dam raditi po njihovu starom običaju. Oni su prije, jednostavno, iskopali rupu i u nju bacili sjemenje, pa neka gre naprijed kako zna. Naravno da se nije moglo okapati ni plijeviti, jer nisi znao gdje je što.

Ima dosta muke sa zalijevanjem. Sad je, ipak, lakše jer sam napravio kanale po čitavom vrtu. Iz malog je-

životni put jednog misionara

zera pomoću jedne naprave izbacujem vodu van i onda ide po cijelom vrtu.

Pred kućom sam napravio lijepi vrt za cvijeće. Ni to nisu nikako mogli razumijeti. Ne ide im u glavu da se može saditi što drugo osim stvari koje oni trebaju za svoju paprenu hranu torkari.

Osim vrta mnogo vremena ode na školu, jer sam gospodin direktor naše velike škole. Valja mi predavati katekizam na bengalskom, te poučavati engleski i sve nadgledati. Po čitav dan ima posla. Često moram ići tamo, jer inače učitelji spavaju. Vi nemate pojma koliko su ovdje ljudi lijeni. Baš sam danas iza podne otisao da vidim što rade. Jedan učitelj prestao 15 minuta prije i mirno brojio muhe na zidu, a djeca su drijemuckala. Tako vam je to u Bengaliji. Nije to kao na našem učilištu u Metkoviću, gdje svećenik tumači, a djeca samo što ne uzlete u nebesa od velika zanosa!

U dispanzeriju, maloj bolnici, također ne fali posla. Pa još kad bi bila sama djeca. Dolaze i stari „jarni“. Svakog dan ih nešto steže ili priteže u križima ili im je peta postala tvrda. A kako i neće, kad uvijek idu bos! Ne bi ni tane topovsko kroz nju prošlo.

Ovih zadnjih dana zanovijetaju mi djeca iz Satkire, koja su amo došla u školu. Po čitav dan bi znala plakati i moliti me da ih pošaljem natrag kući, jer da će bez njih majka čitav dan

plakati i da će joj suze pokvariti oči. Pa ih je počeo boliti želudac i zavijati kol-kol. A ja im onda dao neki lijek, što zaudara u ustima barem tri sata, pa su odjednom svi ozdravili.

I već sam postao pravi doktor. Na početku nisam ništa znao, pa je bilo malo teško. Kad je koji teži slučaj, pitam časnu sestru Silvinu, koja je rodom iz Primorja, pa mi ona rastumači i pošalje lijekove. Privatno studiram homeopatiju, jer se tako može mnogo pomoći i jer je veoma jednostavan način liječenja.

Da sam ja ovdje vrhovni kuhar, to sam vam već javio. No, zapravo, ja samo nadgledam; tek od vremena do vremena, kad kuhara nema, svarim i pofrigam štošta. Jednostavno, pripravim dva, tri jaja i malo krumpira, te dvije tri pomidore, i mirna Bosna i Metković. Jučer me kuhar iznenadio. Pripravio je pomidore baš kao što mi pripravljamo. Ili bolje, pokušao ih je tako pripraviti. Nisu bile ni izdaleka kao naša salsa, ali sam ih ja svejedno dobro „srušio“.

Eto, toliko o mom radu i poslićima. Dakako, da uz njih ima i drugih. Najteži je propaganda s mojim listovima i člancima. Tima pak nikada neće biti kraja. Sve se više množe. To je i razlog da se ne mogu javljati kao prije na sve strane u Metković. Sva sreća, da izdajem onaj mali časopis, pa on donekle nadoknađuje privatna pisma.

U Bošontiju dosta novosti. Najveća je, dakako, gradnja crkve slike Male Terezije. Lijepo napreduje. Zadužili smo se dosta zbog nje, no sigurni smo da nas dobročinitelji neće ostaviti same u ovom velikom poslu. Sa svih strana stižu milodari. Eto se i Metković opoštenio te poslao lijepu svotu. Tako valja! Amerika također pomaže. Nedavno sam dobio popis dobročinitelja iz San Josea, Kalifornija.

Posla ima na sve strane, osobito u pomaganju sirotinji, koje ima po svuda. Bijednici nemaju ništa. Žetva je prošla, a u njihovim kućama tek nekoliko kila riže. Sigurno će stradati. Očekuju pomoći od misionara, no mi im ne ćemo moći pomoći jer nemamo čime. Pomoći je iz domovine prestala. Međutim, Spasitelj će već pomoći. Patnje su uvijek dobre i nakon njih je veći plod u radu oko obraćenja duša. Kad sam već spomenuo obraćenje, onda moram reći da uviјek imamo ljudi na pouci. Protestanti se gotovo svi obratili, nisu međutim stalni u vjeri. Često je mijenjaju. Kod muslimana rad je gotovo nemoguć, jer su tvrdi i veoma nemoralni, pa im se ne da prigrli katolicizam, koji će od njih tražiti žrtve čistog i svetog života. Mnogo se valja moliti i žrtvovati, da Spasitelj svojom milošću gane i njihova srca.

Morao bih prijeći na čestitke i na pitanja o vašem junačkom zdravlju. Nadam se da ste svi dobro, i vi u kulturnom i elektrificiranom Metkoviću, i oni tamo gore u Čapljini... A što će biti pust Metković lip kad se sav zasvitli! Samo je sada veća opasnost od bombardiranja. Pazite se, stoga, i na vrijeme trnite sva svjetla! Zanima me da li ćete metnuti elektriku u onu malu sobicu ispod terace...

Završujem s ponovnim čestitkama. Uskrsnuli Spasitelj bio s vama u ovim teškim vremenima! On bio vaša snaga i jakost! Zaželite u moje ime sretan Uskrs svem komšiluku, osobito onima koji su pomogli bilo osobno meni, bilo da su pridonijeli za gradnju crkve male svetice! Ako stignem, javit ću im se privatnim listovima.

Sve vas najljepše pozdravlja, i gornju i donju kuću, i staru i mladu gospodu, i ljubi vas **vaš Ante!**

Dana 14. ožujka 2023. na-
vršilo se 50 godina od smrti
Nikolaje Mali, misionarke i
dobročiniteljice u zagrebačkim
predgradima. Riječ je o po-
sebnoj osobi koja je najveći
dio života posvetila siromašnoj
djeci i obiteljima. Od milja je
prozvana "teta Nikolaja".

Već s tri godine ostala je bez
majke. Premda ljubav, ljepotu i
sigurnost obiteljskog doma kao
dijete nije proživjela, bila je
bogata darežljivošću i topli-
nom srca. Područje njezinog
misijskog rada nisu bile dale-
ke zemlje, nego zagrebačka
siromašna periferija ratnih i
poratnih godina prve polovice
20. stoljeća.

Apostolat među siromašnima, ali i "divljim" brakovima

U Zagrebu je radila kao po-
štanska službenica. Uz svoj redovni
posao, vršila je poseban apostolat.
Nalazimo je među siromašnim sta-
novnicima Zagreba, na rubu društva i Crkve. Pomagala je potrebitima
na različite načine. Brinula se za
njihovu djecu, hraniла ih, poučava-
la i igrala se s njima. Organizirala je
priredbe i događanja. Mnoga djeca
okupljala su se oko "tete Nikolaje".
Za dječake je osnovala Udrugu sv.
Stanka, a za djevojčice Marijinu
kongregaciju. Vjerska pouka doga-
đala se u obiteljima, domovima, u
prirodi i na izletima, na kojima je
djecu poticala na primanje sakra-
menata.

Sjećanje na tetu Nikolaju Mali

Nadbiskup Alojzije Stepinac snažno je podupirao Nikolaju Mali u njezinu radu.

Uz sve duhovne i materijalne oblike
brige za potrebite, djelovala je u okviru
jednog posebnog apostolata. U siromaš-
tvu i bijedi ondašnjih predgrađa, bilo je
mnogo tzv. divljih brakova, tj. čitavih
obitelji nevjenčanih roditelja. Teta Ni-
kolaja tražila je upravo takve slučajevе
i "sredivala" obiteljske odnose. Posre-
dovala je oko vjenčanja, dokumenata
i materijalne pomoći. Gotovo je nevje-
rojatan podatak da je do 1939. godine
do crkvenog vjenčanja dovela oko 1600
parova. Mnogima je bila kuma, kao i
njihovoj djeci.

Misionarka s misionarima

U okviru svog misijskog djelovanja
suradivala je s o. Antonom Gabrićem,
te zajedno sa svojim suradnicima pomagala
misijsko djelovanje u Indiji. U
misijskom radu širila je pobožnost Pre-
svetom Srcu Isusovu i pobožnost prvih
petaka. Širila je i Glasnik Srca Isusova i
Marijina, čak i na radnom mjestu u vre-
menu kada je to bilo rizično.

Uz mnoge aktivnosti, sačuvala je radost, jednostavnost, hrabrost i upornost u svom navjestačko-služiteljskom radu.

U 37. godini života oboljela je od
multiple skleroze. Kretala se najprije uz
pomoć štaka, a kasnije u invalidskim
kolicima, ali je ostala neumorna u svom

pastoralu. Punih četrdeset godina u invalidskim je kolicima širila kršćansku vjeru i dobrotu na području Kanala, Sigećice, Trnovčice, Trnja, ali i Trešnjevke, Knežije i drugdje. Preminula je u Zagrebu u 78. godini života i pokopana je na Mirogoju, blizu kapele Sestara milosrdnica.

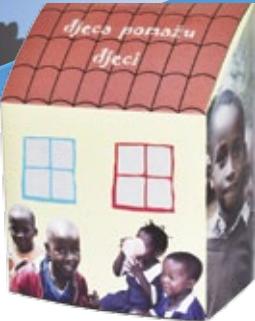
Sprovodne obrede za Nikolaju slavio
je zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić.
U svome govoru poželio je da se nastave
dobročinstva koje je započela ova misio-
narka i plemenita duša. O njezinu živo-
tu i radu pisali su i o. Gabrijel Đurak, o.
Leonardo Kamerlato, njezin suradnik vlč.
Jože Škorjanc, kao i Marija Jurić Zagorka.

Prva karitativna djelatnica

Možemo reći da se prvi jači prođor
Crkve u nekadašnja zagrebačka predgra-
đa, u kojima još nije bilo župnih crkava i
gdje nije bilo moguće djelovanje Caritasa,
dogodio upravo u liku Nikolaje Mali. Interesantno je i znakovito koliko je jedna
vjernica u složenim vremenima uspjela u
radu, vjeri i služenju. U zagrebačkoj crkvi
sv. Obitelji, gdje je najviše djelovala, na
50. obljetnicu njenog povratka Ocu misu-
je prevodio župnik, vlč. Danijel Dukić.

Molimo sve koji su kao djeca ili po-
svjedočanstvu svojih roditelja i članova
obitelji poznavali tetu Nikolaju da po-
mognu u istraživanju njezina života,
pripremi knjige i literature. Molimo za
dragocjene informacije, uspomene, pi-
sma, fotografije i zapise koje se mogu
poslati na adresu elektroničke pošte
info.teta.nikolaja@gmail.com.

HKM/hjb / dr. sc. Tvrtko Beus

ZA MISIJE I MISIONARE:

Sestre Služavke Malog Isusa, Provincijalat, Sarajevo 400 KM
* Ivanka Vidović 200 KM * N. N.

300 KM * Župa Podhum 180 KM * Ana Rubčić 200 eur * Vlč. Vinko Radić 1.000 eur * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Ivanka Soldo 20 KM * N. N. 10 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Julijan Madžar 50 KM * Ivanka Bencun 101 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Rijeka 10 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 20 EUR * Božo Rimac 1500 EUR * Zdravko Ruk 400 EUR * Zef Markaj 500 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 15 EUR + 30 EUR + 40 EUR * Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Bosmattom d.o.o. 265 EUR * Anto Vrljić 117 EUR + 91 EUR * Caritas Župe Sedam Žalosti BDM i Svetog Križa, Kotoriba 100 EUR * Vesna Klepo 120 EUR * Ana Vidović 200 EUR * Ljilja Kvesić 205 EUR * Župa sv. Jurja i sv. Jakova, Rugvica 50 EUR * Marica Zabčić 100 EUR * Ljiljana Mihaljević 200 EUR * Gianfranco Biban 150 EUR * Josip Udljak 50 EUR * Štefica Vajdić 10 EUR * Župa sv. Terezije od Djeteta Isusa, Karin 300 EUR * Vjekoslav Klarić 18,36 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Vjera Cvitan 30 EUR * Sanela Kučar 13,27 EUR * Ružica-Branka Petković 100 EUR * Sestre Benediktinke, Trogir 100 EUR * Goran Šimpek 6,64 EUR * Iva Kolar 20 EUR * Ivica Bjeliš 15 EUR * Alen Muratović 10 EUR * Niko Bošković 50 EUR * Dela Tunić 50 EUR * Vjeran i Mirjana Ivošević 20 EUR * Ivana Matković 40 EUR * Darinka Gatara 8,63 EUR * Dubravka Trgovec 8 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Ivan Novosel 30 EUR * Toma Vuković 270 EUR * Petar Jurković 53,09 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Šibenik 30,55 EUR * Ante Matković 7 EUR * Veron Hrvajić 13,27 EUR * Kata Zubak 6,64 EUR * Gordana Radošević 7,50 EUR * Nikolina Štimac Puž 6,64 EUR * Nikola Tomašević 100 EUR * Nikolina Trošelj 50 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Dragan Čorković 13,33 EUR * Tomislav i Dragica Ivošević 20 EUR * Danijel Krizmanić 40 EUR * Eleonora Diviki 6,64 EUR * Jadranka Bačić-Katinčić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Tomislav Čubelić 35 EUR * Marinko Hudolin 25 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Vinko Klarić 30 EUR * Slaven Plasaj 40 EUR * Ivica Filipović 90 EUR * Josip Rajčić 6 EUR + 6 EUR * N.N. 7,67 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 4 EUR * Obitelj Majić 300 EUR * Dragan Čorković 13,33 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Janja Grbhard 1.000 KM * Ljilja Grbešić 100 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * Marija Luburić 30 KM * Biserka Krivačić 20 EUR * COOPERANTUR d.o.o. 200 EUR * Sandra Španić 30 EUR * Andreja Fumić 10 EUR * Ivana Srdarović 5 EUR * Marica Vrta-

rić 6,64 EUR * Zrinka Pulić 67 EUR * Zaja Zubčić 13,27 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Marijeta Šibenik 25 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * Blaženka Sarić 25 EUR * Ivan Ivaković 50 EUR * Pero Petanjak 14 EUR * Dubravko Tandarić 100 CHF * Tomislav Skroza 30 EUR * Sandro Jakopčević 50 EUR * Andrijana Vincek Tuk 50 EUR * Gordana Radošević 7,50 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Klara Batina 5 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Petar Ikić 200 EUR * Irena Šanjek 20 EUR * Vlč. Ivica Miškulin 70 EUR * Andela Barić 30 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Jelkica Štironja 20 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Kata Lovrić 50 EUR * N.N. 40 EUR * Klara Batina 5 EUR * N.N. 7,67 EUR * Sandra Španić 30 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJA – MISIJSKE KUTIJICE:

Prvopričešnici župe Uzvišanja Sv. Križa, Bištrica k / Žepča 300 KM * Župa Sv. Ivana Krstitelja, Podhum 1.000 KM * Nina i David Petrović 50 KM * Pjevači Betlehemske zvijezde župe Presnače 619 KM + 10 eur * Tomislav Mršić 50 EUR * Božica Pratnemer 6,64 EUR * Marija Nikolić 10 EUR * Marija Cerčić 66,36 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Župa Rođenja BDM, Labin 50 EUR * Prvo-pričešnici Župe sv. Marka, Zagreb 41,08 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Mostarsko-duvanjska i Trebinjsko-mrkanjska biskupija 3.060 KM + 660 eur * Ivana Čilić 40 KM * Lj. Lukenda, Tihaljina 100 KM * Benedikt Pehar 100 KM * Stjepan Harča 24 EUR * Janko Krznarević 132,72 EUR * Zlatica Čošić 30 EUR * Nikola Crnković 130 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * N.N. 7,67 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Jure Rupčić 1.500 KM * Irena Šimić 30 KM * T. K. 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Sestre Benediktinke, Šibenik 20 EUR * Zaja Zubčić 20 EUR * Marija Peranić 50 EUR * Blagoje Kordić 13,27 EUR * Mihaela Vučkovski 200 EUR *

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivana Doko 25 KM * Komping d. o. o., Vitez 50 KM * Sestre Klanjateljice Krv Kristove, Nova Topola 520 KM + 80 eur * N. N. 50 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * Anda Mihaljević 100 KM * Ivanka Boras 26,54 EUR * Jasna Brkić Koši 14 EUR * Vesna Vinicki 7 EUR * Josip Trbara 66,36 EUR * Franjevački samostan, Kloštar Ivanić 2000 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Magda Vlahović 9,29 EUR * Josip Župan 10 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Marijana Šimić Jovičić 50 EUR * Antonieta Težak 7 EUR * Bratstvo FSR Svetog Franje, Šibenik 300 EUR * Slavko Babić 100 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Ana Jularić Galić 10 EUR * Danica Humek 5,30 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Marija Pošta 50 EUR * Mihael Popinjač 15 EUR * Anda Mrvelj 13,27 EUR * Ljerka Haramija 25,75 EUR

* Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Nada Vuković 6,64 EUR * Zrinka Dragić 30 EUR * Anda Svoboda 6,64 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Ljerka Haramija 30,20 EUR * Irena Maškarin 13,27 EUR * Pero Petanjak 7 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Irena Maškarin 13,27 EUR * Petra Baučić 19 EUR + 20 EUR * Ivan Ilišinović 60 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Marija Budimir 20 KM * N.N. 200 EUR * Marusja Jurista 50 EUR * Jelkica Štironja 15 EUR * Josip Matanović 100 EUR * Robert Skejčić 20 EUR * Marija Zečić 6,64 EUR * Snježana Mikec 13,50 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Marija Mateša 30 EUR * Zdravko Tokić 700 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Veronika Škegro 6,64 EUR * Gordana Čatić 3 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Marijana Vilić 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR * A. Rimac 13,27 EUR * Eva Damjanović 13,27 EUR * Mira Bakula 50 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Vanja Jurić 50 EUR * Marusja Jurista 100 EUR * Vikica Šalić 40 EUR * Apriori d.o.o. 100 EUR * Iva Miličević 26,54 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Marija Horvat 6 EUR * Marija Zečević 20 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Milena Prgomet 15 EUR * Anica Josić 26,54 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 39,82 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Jasna Stojkić 30 KM * Nikolina Petrović 10 KM * Fra Petar Perica Vidić 400 eur * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * N. N. Mostar 1.000 eur * N.N. 200 EUR * Marusja Jurista 100 EUR * Marina Spać 13,27 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Ivana Bencun 100 KM * N.N. 200 EUR * Lucija Čurić 27 EUR * Željka Tukić 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Franjo Trojnar 15 EUR * Agneza Kovačić 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N.N. 7,65 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJI:

Milijana Glavinić 100 KM * Ivana Juroš 60 KM * N. N. Žepče 50 KM * Nada Sarajlić 100 KM * Zorka Ivandić 100 KM * Milijana Glavinić 100 KM * Slavica Barunčić 50 KM * N.N. 200 EUR * Goranka Munjić 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N.N. 7,67 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Banjalučka biskupija za gradnju crkve u misiji Adea 12.785 KM * s. Terezija Batarilo 50 KM * N.N. 200 EUR * Ivan Ivaković 50 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Župa Gospa Brze Pomoći, Slavonski Brod 100 EUR * Vlč. Alojzije Asić 5000 EUR * Laura Jagodić 200 EUR * Božica Hanžek 300 EUR * Štefica Pašoška 26 EUR * Josip Knežević 55 EUR * Jelena Kvesić 100 EUR * Ana Drađešević 20 EUR * Anton Dražin 20 EUR * Zorana Klšmanić 4110 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

N.N. 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

Luca Anić 200 KM

ZA MISIJE I GLADNE U ANTIGVI I BARBUDI:

N.N. 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Zlatica Čosić 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJI:

N.N. 200 EUR * Marusja Jurista 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Marija Krešić 100 KM * Župa Sv. Franje Asiškog, Čapljina 750 KM * Osnovna škola CIM, Mostar 1.075 KM * N.N. 200 EUR * Blaženka Brajković 200 EUR * Božo Lončar 14 EUR * Snježana Gregurović 20 EUR * N.N. 7,67 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Župa Presvetog Srca Isusova, Prozor 5.000 eur * Anica Lovrić 10 KM * N.N. 200 EUR * Manda Rašić-Kadić 20,10 EUR * Dario Časar 25 EUR * Maruša Jurista 50 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Stipe Čizmić 6,64 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Marija Vuković 20 EUR * Stane Radulović 7 EUR * Marija Barić 3 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Vesna Mohorovičić 6 EUR * Nikola Horvat 13,27 EUR * Marija Daniela Krnić 132,72 EUR * D. Delić 31,85 EUR * Kristina Koboević 20 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJU:

Marija Bartošek 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

N.N. 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Molitvena zajednica „Emanuel“, Ružići 370 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Igor Pivac 150 EUR * N.N. 200 EUR * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Marija Barić 3 EUR * Ružica Hrkač 25 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Zoran Zorica 13,27 EUR * Marija Bartošek 40 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Župa Sv. Mihovila arkandela, Drinovci 4.000 KM * Draga Senti 100 KM * Blažica Šmalcelj 140 EUR * Lada Grubišić 350 EUR * Vesnica Prelec 400 EUR * Ljerka Pilski 700 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Župa Sv. Franje, Rašeljke 316 KM * Iva Vučak 4 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Vedran Višnjić 20 EUR * Petra Baučić 18 EUR * Tomislav Zelenbaba 7 EUR * Marija Berić-Šostarić 20 EUR * Božica Deželjin 25 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Željko Pavlin 10 EUR * Agata Domić 7 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Vedran Višnjić 20 EUR * A. Harča 2,65 EUR * Zora Tešić 10 EUR

AKCIJA „VODA ZA ŽIVOT“:

Dragan Matijević 76 EUR

KORIZMENA AKCIJA U BIH «Za hendi-kepiranu djecu bez udova»:

Danica Šunjić 200 KM * Ornela Bandić 150 KM * Dražen Hrenić 100 KM * T. K. 30 KM * Marinko Miličević 100 KM * Marica Kosić 20 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Ankica Jurić 100 KM * Rudolf Lukač 100 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 EUR

KORIZMENA AKCIJA U RH «Molitva, novčić i osmijeh svaki dan!»:

Tena Jurišić 200 EUR * Ivana Vojković 130 EUR * Luka Majica 25 EUR * Snježana Kurpež 5 EUR * Marko Čurić 30 EUR * Vilim Špoljarić 15 EUR * Anto Lukenda 10 EUR * Srećko Krste 20 EUR * Ana Čadež 15 EUR * Božena Krešić 10 EUR * Maja Duilo 50 EUR * Viktorija Majstrovović 10 EUR * Zrinka Vojak Bunjevac 20 EUR * Andreja Premerić 15 EUR * Krešimir Burić 20 EUR

MISIJSKA KRIŽALJKA – TRAVANJ 2023.

Radosna vijest	Sveto trodnevљje	Tim	Evangelist	Naziv	KU	Nekadašnji žitelji Hrvatske i BiH	Strava	Moral	Zamjenica	Lađa	Kalij	Dan ustanove euhar. i sveć. reda
Dan Isusove muke i smrti												Ć Bogoslovska smotra
Sprava za električ. energiju												Berilij Zamjenica
Mjesto u Liberiji					Nepoznati žen. ime							5 rimski Poziv
Otač (mod)					Uređen Prig. čestitka							Bibl. knj. izreka Bibl. knj. Ezra
Makarska				Vrsta umjetnika								Trgov. organ. (eng.) IS
		Radij			Austria Na (njem.)		Negocija MS					Ulja Uran
		Adamova žena										Kralj u šahu

Rješenja iz prošlog broja: BLAGOVIJEST, KORIZMA, PEPELNICA.

25. travnja Crkva slavi blagdan sv. Marka

Sveti Marko je rođen oko 10. godine, a pravo mu je ime bilo Ivan. U kući njegove majke Marije okupljala se prva kršćanska zajednica. Bio je Barnabin nećak i s njim je pratilo sve-tog Pavla na njegovom prvom misijskom putovanju, a poslije je bio pratilac svetog Petra, s kojim je boravio u Rimu. Na temelju Petrovih propovijedi kasnije je u Rimu napisao i svoje evanđelje. Markovo evanđelje, najstarije je od svih Evanđelja. On više od drugih evanđelista ističe Isusovo čovještvo.

Sveti Marko se štuje kao zaštitnik polja, vinograda i usjeva, zatim kao zaštitnik zidara, građevinskih radnika, staklara, pletača, pisara, odvjetnika, a njemu se utječemo i protiv nevremenja, tuče, munje...

MOLITVA SV. MARKU

O slavni sveti Marko
milošću Božjom postao si veliki evanđelist
propovijedajući Kristovu Radosnu vijest.
Pomozi nam da ga dobro poznajemo kako bismo vjerno
živjeli svoj život kao Kristovi sljedbenici.

Amen.

Pomolimo se: Bože, koji si blaženoga Marka, svoga evanđelista, uzvisio milošću evanđeoskog propovijedanja; podaj, molimo, da nam njegovo znanje koristi i njegova nas molitva brani. Po Gospodinu našemu Isusu Kristu, Sinu tvome: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog: po sve vijke vjekova.

Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela u RH uplatu možete izvršiti i pomoću prikazanog koda koristeći aplikaciju mobilnog bankarstva. Skeniranjem ovog koda aplikacija će automatski učitati podatke potrebne za uplatu, ali iznos i svrhu uplate možete i samostalno promijeniti.